

δράμα του. Θα μπορούσε κανείς να το χαραχτήσει, αντίθετα πρὸς τις διάφορες κωμικές ἐπιθεώρησεις μετὰ τὰ τραγουδάκια, σὰ μιὰ «δραματική ἐπιθεώρηση» τόσο μάλιστα περισσότερο ἀφοῦ μιλά καὶ γιὰ τοὺς Νεότουρκους, καὶ γιὰ τὸ θεωρεῖο τῶν Διπλωματῶν στὴ Βουλὴ μας ποὺ μέσα του βρίσκει κανεὶς τὸ γαλατῆ, τὸν ψωμῆ καὶ τὸ χασάπη του!

Ὁ διάλογος τοῦ ἔργου βαρετός, μονότονος καὶ σὲ πολλὰ μέρη κοινότατος καὶ πολὺ μακρὺς. Καὶ οἱ τρεῖς πράξεις ἀρχίζουν μετὰ παραγεμισμένα διάφορα, γιὰ νὰ τραβήξουν, λές, τὴν ὄρα. Ἡ δράση τοῦ κουραστικὴ καὶ τὰ διάφορα ἐπεισόδια ἄτονα. Ὁ Βελῆς, ὁ φίλος τοῦ Λώρη, καὶ ἡ Σοφία, ἡ φιλενάδα τῆς Μυρτῶς, δύο πλάσματα ἀψυχολόγητα, μπασμένα στὸ δράμα γιὰ σκηNIKὴ οἰκονομία τοῦ ἔργου, ποὺ στὸ τέλος παντρεύονται! Ὁ Μᾶξ Λατοῦρ ἕνας τύπος χυδαῖος. Ὁ Λώρης ἄλλος τύπος χυδαῖος. Ἡ Μυρτῶ ἀζουγράφιστη καὶ δίχως πνοή. Ἡ δραματικὴ σύγκρουση βιασμένη καὶ ὁ πόνος ποὺ φέρνει τὴ λύση ἀγούρος. Ἐξάρση πάντου ἀπὸ τὸ μέτριο πουθενά. Οὔτε καὶ τὰ σκηNIKὰ κόλπα καὶ οἱ θεατρικὲς τρακατροῦκες τῶν «Πετροχάρηδων» καὶ τῆς «Μελάχρας», οὔτε τὸ ψευτοενδιαφέρον τῆς στιγμῆς καὶ ἡ λεπτὴ (!) αἰσθηματολογία τῆς «Φωτεινῆς καὶ Στέλλας, Σάντηρ καὶ Βιολάντη». Μιὰ μούχλα τῆς ρουτίνας καὶ μιὰ κρυάδα τῆς ψευτιζῆς, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἴσαμε τὸ τέλος.

*

Ἡ σκηNIKὴ τέχνη, ποὺ ἄλλοι θεατρογράφοι φαίνεται πὺς ἀρχίζουν νὰ τὴ μυρίζονται, ἔδω λείπει ὁλότελα. Γιὰ νὰ μπᾶσιν στὸ μῦθο τοῦ ἔργου ὁ συγγραφεὺς τοὺς θεατῆς, ἀμέσως στὴν ἀρχὴ βάνει τὸ Λώρη καὶ δηγίεται στὸ φίλο τοῦ Βελῆ τὰ περασμένα. Αὐτὸ χτυπᾷ σὰ μιὰ στοιχειώδη ἀδυναμία τοῦ δραματογράφου. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ μπάσιμο τῶν προσώπων τὴν ὄρα ποὺ γίνεται γι' αὐτοὺς ἴσια ἴσια ὁ λόγος, ἔτσι σὲ ὅλο τὸ δράμα. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ ἀχαρακτήριστο μεθύσι τῆς τελευταίας πράξης τοῦ Λώρη, τὸ τραβηγμένο, τὸ ἄτονο, τὸ κουραστικὸτατο. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ἀψυχολόγητη πιστολιά τῆς Μυρτῶς, ἔτσι ξαφνικὰ καὶ ἀδικαιολόγητα, στὸ μεθυμένο Λώρη. Καὶ τὸ πιστόλι ἑτοιμο στὸ συρτάρι τοῦ εἰρηνικοῦ μικροῦ τραπέζιου ἀπὸ λόγῳ ἀνώτερης βίας τοῦ συγγραφέα.

Ἀφίνουμε τὸ ζήτημα τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ποὺ ἐρχεται τόσο ἀπίθανο. Ἀς τὸ ξετάσουν αὐτοὶ οἱ ἐπιστήμονες ἂν ἀξίζει τὸν κόπο.

Ἡ γλώσσα τοῦ ἔργου φτωχὴ σὰν τὴν καθαρεύουσα, ψεύτικη καὶ ἀναμαλλιάρα σὰν τὴ φραγκολεβαντίνικη τοῦ σαλονιοῦ, ἀποκουστικὴ καὶ ἀδύναμη σὰν τὴ μιχτὴ τῶν ἐχεφρονούντων!

*

Γιὰ τὸ παίξιμο τῶν ἡθοποιῶν δὲ λέμε τίποτα. Ἄδικο, νομίζουμε, νὰ κριθοῦνε σὲ ρόλους ἀχάριστους.

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΜΑ

Καβάλα στὸ ἄνι του
ὁ γίγας ἐφάνη,
φορεῖ στὸ κεφάλι του
δαφνένιο στεφάνι,

ἡ δόξα στὸ πλάϊ του,
ἡ φήμη κοντά του,
ὁ θρίαμβος γύρω του,
τὸ Θεῖο μπροστά του.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΑΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 Κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
115 Κέρδη	»	100
557 Κέρδη	»	50
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμούς καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων. Διὰ πᾶσαν πληροφориαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ὁ κόσμος ἐμέριος
ξαπλώνει τὰ χέρια
ὁ τεχνίτης τ' ὄραλον
ἀπάνω σι' ἀστέρια.

Ἡ ὄρα δὲν ἔφτασε,
περίμενε, γίγα,
σὲ λίγο περήφανοι
θὰ σὲ κάτσουν με ρήγα

ἀπάνω σι' ἀφάνταστο
τοῦ Πλάστη παλάτι.
Ἀκόμα τῆ, λέρα,
τὴν πέννα σου κράτει,

καὶ δοῦλεψε, δοῦλεψε,
ἀκούραστε γίγα,
σὲ λίγο περήφανοι
θὰ σὲ κάτσουν με ρήγα

Πανόρια, ξανθόμαλλη,
θὰ κάτση κοντά σου
ἡ Τέχνη ἢ ἀδάναιτη,
τρανὴ ρήγισά σου.

Ἀθήνα.

ΛΙΑΙΚΑ ΑΘ. ΜΠΕΤΣΙΚΑ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τάλλο Σάββατο, 26 τοῦ Δεκεμβρίου, στὶς 6 τὸ δειλινό, θὰ διαβάσῃ στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά» ὁ Ταγκόπουλος τὸ καινούριο κοινωνικὸν τοῦ δράμα «Τὸ μαῦρο χέρι». Ὅποιος φίλος θέλει, μπορεῖ νὰ ῥθεῖ λεύτερα. Κ' ἔτσι ἀπὸ τάλλο Σάββατο ξαναρχίζουμε τὰ χειμωνιάτικα ἀφιλικὰ Σαβατόδραμα τοῦ Νουμά, ποὺ πολλοὶ φίλοι τὰ ζητήσανε καὶ γιὰ φέτος.

— Τὸ Γ' καὶ τελευταῖο ἄρθρο τοῦ κ. Κ. Παλαμά γιὰ τὸν Κρουμπάχερ θὰ δημοσιευτεῖ στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς.

— Δὲν ξέρουμε πὺς καὶ γιὰτί τὸν πῆραν ἔτσι ἀνάποδα μερικὲς ἐφημερίδες τὸν Ἀδαρῶφειο δραματικὸν διαγωνισμό ποὺ προκήρυξε τὸ Ὁδεῖο μας. Ἀντὶ νὰ χαροῦν καὶ νὰ συχαροῦν τὸν κ. Νάζο ποὺ βρῆκε ἐπιτέλους κάποιον τρόπο νὰ βραβεύουνται τὰ καλὰ δραματικὰ ἔργα, κάθονται καὶ σπάζουν τὸ κεφάλι τοὺς νὰ βροῦνε ἂν ὑπάρχουν ἀνθρώποι κατὰλληλοι νὰ ξεχωρίζουν τὰ καλὰ ἔργα καὶ ἂν τὸ Ὁδεῖο εἶναι σὲ θέση νὰ τοὺς βρεῖ αὐτοὺς τοὺς κατάλληλους κριτῆς.

— Μὰ, βλοσυροὶ, καίνοιν ποὺ προκήρυξε τὸ διαγωνισμὸν δὲ θὰ τὸν προκήρυχνε, ἔτσι στὰ κουτουροῦ, ἂν ἀπὸ πρὶν δὲν ἤξερε καὶ ποιοὶ θάνα οἱ κριτῆς του. Τὸ νιώσατε τώρα;

— Οἱ μαθητῆς τοῦ Γ' Γυμνασίου ἀπεργήσανε καὶ

ζητᾶνε νὰ παυτεῖ ὁ Γυμνασιάρχης τοὺς γιὰ νὰ ξαναπᾶν ἐκτολεῖ. Περίφημα. Δὲ μένει τώρα τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ κάνουν καὶ αὐτοὶ τὸ Σύνδεσμός τοὺς καὶ νὰ γράψουν νῆρογραφοῦν...γιὰ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν!

— Μὴ χαρὰ εἶδαμε τὴν καινούρια καθμερὴν Λαρισσιῆς φημερίδα «Πρωτὰ» ποὺ τὴ βγάζει ὁ φίλος κ. Τσιμπούκης, ὁ γνωστὸς καὶ ἐκκεντρικὸς Θεσσαλὸς δημοσιογράφος.

— Ἀπὸ τὰ πρῶτα φύλλα τῆς ἡ «Πρωτὰ» δαίχνει πὺς θὰ καρδίσει γλήγορα τὴ νίκη καὶ θὰ γίνῃ μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες, ὅχι μοναχὰ τὶς ἐπαρχιακῆς, μὰ γενικὰ τὶς ἐλληνικῆς ἐφημερίδες.

ΣΤΟΝ κ. ΘΩΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ποὺ ζωντάνεψε τοὺς «Βρονκόλακες» τοῦ Ἰψεν

Σιδήθῃνα ὁ γεροντοβηγὸς φεγγένης ἀπ' τὸ μνημα
Στὸ μέτωπο σὲ φίλησε, ὡ βγενικὰ ψυχῇ,
Μάγε, ποὺ ἔτσι γιγάντεψε τὰ λείψονά του λόγια.
Μά, κρῖμα!—πᾶσχεις ζωντανὸς μπροστά σὲ βρονκόλακους!

B. B.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ

Τυπωθήκανε στὴ Λεϊψία καὶ πωλοῦνται στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά».

α') ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΛΑΚΑΣΗ :

- 1) Στὴν ἀνέμη καρφωμένα . Δρ. 1.—
- 2) Τραγουδάκι » 1.—
- 3) Στὴ νῆσο πέρα ὁ πύργος τῆς Ἀθώ-
ρητης » 1.—

β') ΠΟΙΗΣΗ ΑΔΕΛ. ΠΑΛΛΗ :

- 4) Μολιδιάτισσα Δρ. 1.—
- 5) Μισιριώτισσα » 1.—
- 6) Ρουμελιώτισσα » 1.50
- 7) Ἀφροδίτη » 1.50
- 8) Χάιντε χοῦρδε » 1.—
- 9) Μικρούλα » 1.50
- 10) Στὸν Ἐποπα (μαλλιαρικὰ Πόπ!) Χαρίζεται.
Ὅλα μαζί ἕνας τόμος Δρ. 5.

